

prima instanță: S. Dimitriu
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

ÎN C H E I E R E

23 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ciolacu Aurica
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ciolacu Aurica
împotriva Elenei Cihan cu privire la evacuarea din spațiul locativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, prin care a
fost admis apelul declarat de către Elena Cihan, casată hotărîrea primei instanțe cu
emiterea unei noi hotărîri prin care a fost respinsă acțiunea

c o n s t a t ă

La 06 decembrie 2010, Ciolacu Aurica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Cihan cu privire la evacuarea din spațiul locativ

În motivarea acțiunii Ciolacu Aurica a menționat că din 15 ianuarie 1988, a fost cazată și locuiește cu viză de reședință în apartamentul nr. 51, amplasat pe str. Independenței nr. 14/2, mun. Chișinău.

La 12 februarie 1992, s-a născut fiul său Alexandru, care locuiește cu ea în același apartament, ceea ce se confirmă prin Contul personal nr. 651. Legalitatea cazării sale, se atestă și prin Ordinul de repartiție (nou) nr. 013422 din 14 aprilie 2010.

Ulterior, în luna decembrie 1998, în apartamentul unde locuia, la indicația intendentului de atunci, a fost cazată abuziv, fără ordin de repartiție, cu titlu provizoriu, Cihan Elena, explicîndu-i-se că, ultima v-a locui în apartamentul dat pînă se va elibera un pat-loc în altă odaie.

Cihan Elena continuă să locuiască pînă în prezent împreună cu familia sa și permanent îi creează certuri, care nu pot fi tolerate atît de ea, cît și de fiul său. Folosind documente false, fără acordul său, în lipsa ordinului de repartiție, în septembrie 1999, Cihan Elena, a privatizat apartamentul nr. 51 de pe str. Independenței nr. 14/2. Adresîndu-se în instanța de judecată, Judecătoria Botanica mun. Chișinău, prin hotărîrea din 25 octombrie 2000 a fost recunoscut actul de privatizare ilegal și s-a anulat hotărîrea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din mun. Chișinău nr. 309 din 16 septembrie 1999.

Prin decizia Colegiului civil al Tribunalului Chișinău din 07 martie 2001, s-a

respins apelul declarat de către Cihan Elena fiind menținută integral hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25 octombrie 2000.

La 25 martie 2010, a depus cerere cu actele respective la Comisia municipală de privatizare a fondului locativ. Comisia i-a respins cererea și i-a refuzat să-i perfecteze actele de privatizare, pe motiv că, în odaia unde locuiește ea cu fiul său, are viză de reședință altă persoană - Elena Cihan. Despre acest fapt a aflat la 17 iunie 2010, când a primit în scris refuzul.

Susține că Elenei Cihan viza de reședință i-a fost perfectată de către Secția evidență și documentare a populației sect. Botanica în baza unor documente false.

A mai invocat că, la 29 septembrie 2010, s-a adresat către Secția evidență și documentare a populației sect. Botanica, cu o petiție, solicitînd anularea vizei de reședință a Elenei Cihan din apartamentul nr. 51, amplasat pe str. Independenței nr. 14/2, mun. Chișinău cu radierea ultimei din Registrul de stat al populației.

Ulterior, la 23 noiembrie 2010, întrucît nu primea răspuns, s-a prezentat personal la Direcția de documentare a populației, unde a primit în scris răspuns, prin care a fost informată că, din Registrul de stat al populației, pîrîtei i-a fost anulată viza de reședință din ap. 51, amplasat pe str. Independenței nr. 14/2.

Solicită Ciolacu Aurica, evacuarea Elenei Cihan din apartamentul nr. 51 amplasat pe str. Independenței nr. 14/2, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 12 octombrie 2011, a fost admisă acțiunea.

S-a evacuat Cihan Elena din apartamentul nr. 51 amplasat pe str. Independenței nr. 14/2, mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ (f.d. 47-48).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2012, a fost admisă cererea de apel depusă de către Cihan Elena, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 octombrie 2011 și pricina a fost restituită la rejudecare în prima instanță (f.d.124-126).

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 septembrie 2012, a fost scoasă de pe rol acțiunea depusă de către Ciolacu Aurica în temeiul art. 267 lit. g) CPC (f.d.133).

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 ianuarie 2013, a fost admisă cererea Auricăi Ciolacu și anulată încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 septembrie 2012 prin care acțiunea a fost scoasă de pe rol (f.d.142).

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă.

S-a evacuat Elena Cihan din apartamentul nr. 51, situat pe str. Independenței nr. 14/2 mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ (f.d.178, 181-187).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Elena Cihan, casată hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care:

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Ciolacu Aurica împotriva Elenei Cihan (f.d.233-239).

La 12 februarie 2014, Ciolacu Aurica a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe și încasarea din contul Elenei Cihan în beneficiul său suma de 1 500 lei cheltuieli de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată recursul depus în termen.

Recurenta, Ciolacu Aurica în motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat pricina superficial și în concluzie a emis o decizie ilegală.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 martie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Elenei Cihan cererea de recurs depusă de către Ciolacu Aurica cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimata nu a depus referință la cererea de recurs declarată de către Ciolacu Aurica, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ciolacu Aurica, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ciolacu Aurica, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ciolacu Aurica se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru